

Griffienn.
Parketnr.: 66.97.963/98/SW2

*(de Kluisgale) tegen de
(de Kluisgale)*

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 28 FEBRUARI 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

op _____, wonende te _____ bouwvakarbeider, geboren te _____

VERDACHT VAN :

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

1. Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank- of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen,

namelijk door – met het oog op het bekomen van een bouwvergunning voor een woning in agrarisch gebied – een aanvraag tot bouwvergunning d.d. 21.04.1993 strekkende tot het bouwen van een woning (zonder dubbele garage en overdekte doorgang) en de erbij gevoegde bouwplannen

d.d. 14.04.1993 te hebben opgemaakt en te hebben ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen van _____ die op 03.08.1993 door voormeld College werd goedgekeurd,

HOGER BEROEP

*- op 13/10/05 door
beschikkingen
- op 13/10/05 door de rechtbank tegen*

daar waar de verdachte in werkelijkheid reeds van bij de aanvang van plan was om een woning met dubbele garage en overdekte doorgang op te trekken, dit op basis van een voorontwerp dat na negatief advies van AROHM werd vervangen door de bouwplannen (zie st. 5, 38 en 39)

(de stukken als van valsheid beticht neergelegd zijnde ter griffie onder staat nr. der overtuigingsstukken)

Te en met samenhang te tenminste in de periode van 03.03.1993 (st. 12) tot en met 21.04.1993 (st. 13)

2. Met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was, namelijk de hiervoor onder A.1. omschreven valse aanvraag tot bouwvergunning d.d. 21.04.1993 en de erbij gevoegde valse bouwplannen d.d. 14.04.1993, op 03.08.1993 door het College van Burgemeester en Schepenen van goedgekeurd, te hebben gebruikt

te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 21.04.1993 tot op heden, zijnde

Met aanneming van verzachtende omstandigheden in hoofde van verdachte voor A.1. en A.2., voortspruitende uit de afwezigheid van veroordelingen tot criminele straffen

- B. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichten, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan hiervoor nader geïdentificeerd

-een dubbele garage
-en een overdekte doorgang
zonder vergunning in agrarisch gebied te hebben opgericht

te _____ in de periode van 09.08.1993 tot en met
28.02.1996 (st.5)

2. en de onder B.1. omschreven toestand in stand gehouden te
hebben

te _____ vanaf 01.03.1996 tot en met 24.03.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 30.09.1999)

C. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

de onder B.1. hiervoor omschreven toestand te hebben
instandgehouden

te _____ vanaf 25.03.1997 tot en met 30.04.2000

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 30.09.1999)

D. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit,
in casu :

de onder B.1. hiervoor omschreven toestand te hebben instandgehouden

te vanaf 1 mei 2000 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 03.11.2005.

Met de omstandigheid dat bovenvermelde feiten een collectief of voortdurend misdrijf uitmaken, waarvan de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt op de datum van de laatste feiten, nl. de datum vermeld onder A.2. en D.

* * * * *

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De verzachtende omstandigheden voor de beklaagde, zoals omschreven in de dagvaarding, worden door de rechtbank weerhouden.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 18 november 2005.

3. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **24 januari 2006**

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te _____ in plaats van meester advocaat te _____ die ondermeer voor de tenlastelegging B1 de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het negatief advies van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 24 januari 2006 bij monde van _____ voornoemd, nopens de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

Nopens de feiten

4. Op 03.06.1998 verbaliseert

Hij stelt vast dat op het terrein aan de _____ een woning werd gebouwd, groter dan vergund, meer bepaald, werd een overdekte doorgang van +/- 3 meter breed bijgebouwd, alsook een dubbele garage. Voormeld perceel en woning is eigendom van de beklaagde.

In zijn verhoor dd. 07.08.1998 verklaarde de beklaagde:

"Ik heb een plan ingediend waarvan ik wist dat het zou worden goedgekeurd. Ik had echter een tweede plan waarop een huis was getekend naar mijn wensen. Ik heb dat tweede plan waarvan de woning groter is, uitgevoerd. Ik bedoel hiermee dat ik een inkom en een dubbele garage heb bijgebouwd die niet werden getekend op het ingediende en goedgekeurde plan."

In zijn verhoor dd. 13.04.1999 verduidelijkt de beklaagde dat hij met het tweede plan het voorontwerp bedoelt dat door zijn architect werd getekend dat echter na voorlegging voor advies aan de dienst stedenbouw werd afgewezen.

5. Volgens gewestplan _____ is het perceel en de woning gelegen in een agrarisch gebied.

6. Een regularisatievergunning werd geweigerd:

- door het college van burgemeester en schepenen op 28.08.1999
- door de bestendige deputatie op 02.12.1999
- door de minister bij M.B. dd. 09.05.2001

In het M.B. wordt onder meer verwezen naar het feit dat agrarisch gebied bestemd is voor landbouw in de ruime zin en behoudens bijzondere bepalingen enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen alsmede de woning van de exploitanten mag bevatten. Er wordt gesteld dat de garage

in casu als nieuwbouw moet bestempeld worden en dus als een uitbreiding van een bestaande vergunde woning waarbij het totale bouwvolume 1168 m² bedraagt terwijl bij een uitbreiding het bouwvolume de 700 m² niet mag overschrijden. Daarnaast wordt onder meer gesteld het hier wel degelijk gaat om een residentiële woning gezien er geen landbouwactiviteiten worden uitgevoerd.

In rechte

Vooraf: met betrekking tot de in conclusie van de beklagde voorgehouden verjaring van de strafvordering met betrekking tot de tenlasteleggingen A1 en A2

7. De misdrijven van valsheid in geschriften en het gebruik van valse stukken dienen als één misdrijf beschouwd te worden dat blijft voortduren zolang het door zijn beginhandeling beoogde en gerealiseerde doel blijft bestaan, zelfs indien er geen nieuwe positieve handelingen worden gesteld. De verjaring van de strafvordering begint voor beide misdrijven dan ook pas te lopen zodra het doel niet meer bestaat.

Zoals hieronder wordt uiteengezet, acht de rechtbank de tenlasteleggingen A1 en A2 (gebruik vals stuk tot 3 november 2005, zijnde de datum van het bevel tot dagvaarden) bewezen. In onderliggend geval is er dan ook geen sprake van een verjaring van de strafvordering met betrekking tot de tenlasteleggingen A1 en A2.

Ten gronde

Met betrekking tot de tenlasteleggingen A1 en A2

8. Uit de verklaringen van de beklagde blijkt dat deze wetens en willens een valse aanvraag bouwvergunning indiende - met name een aanvraag waar de overdekte doorgang en de dubbele garage niet op vermeld werden - wel wetende dat hij voormelde garage en doorgang wel degelijk zou oprichten conform zijn aanvankelijk voorontwerp dat werd afgewezen.

Dit bevestigde hij overigens nog eens ter terechtzitting waar hij stelde dat hij op voorhand wist dat het plan dat hij daadwerkelijk uitvoerde hem geen vergunning zou opleveren en hij daarom een ander plan indiende waarvan hij wist dat het wel ging goedgekeurd worden.

De stelling van de beklagde, zoals ontwikkeld in conclusie, dat er in casu geen valsheid in geschrifte zou gepleegd zijn, kan niet worden gevolgd.

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik ervan is vereist dat het geschrift tot bewijs strekt van datgene wat erin is opgenomen en vastgesteld, zodat het zich aan de openbare trouw opdringt.

Dit houdt in dat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd worden van, of kunnen gerechtigd zijn geloof te hechten aan de waarachtigheid van de akte of het juridisch feit in het geschrift vastgelegd.

Daarnaast is vereist dat het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, verdraaien van de werkelijkheid een nadeel kan berokkenen op een wijze bij de wet bepaald.

Aan beide hierboven vermelde vereisten is in onderliggend geval voldaan. Door de beklaagde werd immers opzettelijk nagelaten om op het door hem ingediende bouwplan (wat zich zeker aan de openbare trouw opdringt) de garage en de doorgang te vermelden (zie onder meer zijn eigen verklaring). Het spreekt voor zich dat de beklaagde door het uithangen van de op die wijze verkregen bouwvergunning en zijn handelen alsof de werken die hij uitvoerde wel degelijk vergund waren, zowel de overheid, als de particulieren misleidde.

De beklaagde bezondigde zich aldus onmiskenbaar aan valsheid in geschriften.

Ook de stelling van de beklaagde, zoals ontwikkeld in conclusie, dat hem geen gebruik van het valse stuk zou kunnen worden verweten, kan niet worden gevolgd. Het gebruik van een vals stuk, zelfs zonder dat door de dader een nieuw feit wordt gepleegd, bestaat en duurt voort zolang het door zijn beginhandeling (in casu indienen vals bouwplan) beoogde en gerealiseerde doel (in casu realiseren van een niet met dit plan overeenstemmende woning) blijft bestaan.

De beklaagde bezondigde zich aldus onmiskenbaar eveneens aan het gebruik van een vals stuk en dit gedurende de periode in de dagvaarding weerhouden.

Met betrekking tot de tenlasteleggingen B1, B2, C en D

9. Het oprichten van een (grote) garage en overdekte doorgang louter met een residentieel karakter in agrarisch gebied is onmiskenbaar een ernstige inbreuk op een essentieel stedenbouwkundig bestemmingsvoorschrift. In dergelijke gebieden dient de landbouw in de ruime zin voorop te staan. De inbreuken door de beklaagde gepleegd, staan daar volkomen los van nu hij geenszins in die sector werkzaam is.

De tenlastelegging B1 is dan ook bewezen. De beklaagde betwist dit overigens niet.

10. De tenlasteleggingen inzake de instandhouding (tenlasteleggingen B2, C en D) worden door de beklaagde betwist nu dit volgens hem niet langer een misdrijf inhoudt, gelet op de toevoeging van een derde lid aan art. 146 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij decreet dd. 04.06.2003.

11. Krachtens voormeld art. 146, derde lid van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en na de gedeeltelijke vernietiging ervan door het Arbitragehof bij arrest nr. dd. 19.01.2005 geldt de strafsanctie voor misdrijven met betrekking tot instandhouding niet indien deze niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied plaatsvinden.

Het Hof van Cassatie boog zich eind 2005 over deze problematiek in een aantal arresten, allen daterend van 13 december 2005. Uit één van voormelde arresten van het Hof van Cassatie (tweede kamer) van 13 december 2005, (www.cass.be) blijkt dat volgens het Hof artikel 146, derde lid van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een depenalisering van het instandhoudingsmisdrijf inhoudt nu het Hof oordeelt dat voormeld artikel het strafbare karakter van het instandhoudingsmisdrijf heeft opgeheven met als enig gevolg het verval van de daarop gesteunde strafvordering. Op de gevolgen met betrekking tot de herstellvordering wordt hieronder dieper ingegaan.

In onderliggend geval stelt de rechtbank dan ook vast dat ingevolge art. 146, derde lid van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gedeeltelijk vernietigd door het Arbitragehof bij arrest nr. dd. 19.01.2005, de strafvordering met betrekking tot de tenlasteleggingen B2, C en D is vervallen gelet op de opheffing van het strafbare karakter van het instandhoudingsmisdrijf.

Nopens de strafmaat

12. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2 en B1 zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging.

13. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden.

De beklaagde pleegde een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust een carport en een stal/garage op te richten. Dat hij daarbij bovendien niet aarzelde om met het oog op het plegen van voormelde inbreuk een valse aanvraag tot vergunning aanwendde, is des te erger.

Hij dient te beseffen dat hij zich niet zo maar boven de wet kan stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

De beklaagde beschikt anderzijds over een blanco strafregister, hetgeen in zijn voordeel spreekt.

Ter zake bestaan er aldus gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

De beklaagde heeft ter terechtzitting van 24 januari 2006 zijn instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens het herstel

14. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde bij brief van 30.04.2004 het herstel in de oorspronkelijke toestand.

De stedenbouwkundig inspecteur vorderde tevens een dwangsom van 100 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 100 EUR per dag.

15. In het hierboven vermelde arrest van het Hof van Cassatie dd. 13 december 2005 stelde het Hof dat de depenalisering van het instandhoudingsmisdrijf enkel het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg heeft, doch dat dit niet met zich meebrengt dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag zou kunnen uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, zijn bevoegdheid daardoor zou verliezen.

Waar voormelde depenalisering de oordelingsbevoegdheid van de strafrechter over de tijdig ingestelde herstellvordering, gesteund op een instandhoudingsmisdrijf, dus niet in de weg staat, is dit echter wel het geval indien het instellen van de herstellvordering dateert van na de depenalisering.

In casu is dit laatste het geval, gelet op het feit dat de strafvordering voor de instandhoudingsmisdrijven (tenlasteleggingen B2, C en D) reeds vervallen was op het ogenblik dat de herstellvordering op 30.04.2004 werd ingesteld.

Voor zover voormelde herstellvordering steunt op de instandhoudingsmisdrijven ontmoet de rechtbank deze dan ook niet.

16. Voor zover de herstellvordering steunt op de oprichting zonder vergunning dient de rechtbank deze wel te ontmoeten.

De opmerking van de beklaagde dat enerzijds de herstellvordering in het strafdossier aanwezig is ingevolge een schrijven van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, gericht aan het parket, zonder dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als procespartij kan worden aangeduid en dat anderzijds het openbaar ministerie niet naar de vordering verwees in de dagvaarding, is irrelevant. Voor het rechtsgeldig indienen van de herstellvordering bestaan immers geen substantiële vormvereisten en de inleiding bij gewone brief volstaat.

17. In conclusie stelt de beklaagde dat de rechtbank overeenkomstig art. 149 &1 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening met betrekking tot de herstellvordering het eensluidend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid dient in te winnen nu deze op heden operationeel is.

Deze stelling kan niet worden gevolgd.

Art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999, zoals ingevoegd door het decreet van 4 juni 2003, stelt dat de rechter ingediende vorderingen voor stedenbouwkundige inbreuken die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog kan voorleggen voor eensluidend advies aan dit orgaan.

Dit houdt in dat voor reeds ingediende herstellvorderingen (zoals in casu) een eensluidend advies kan worden gevraagd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, doch geenszins dat dit een verplichting zou zijn.

In casu beschikt de rechtbank over voldoende gegevens om de herstellvordering te ontmoeten zodat in onderliggend geval het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet dient te worden ingewonnen.

18. De vordering, voor zover gesteund op de wederrechtelijke oprichting, is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

19. Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

De stelling van de beklaagde, zoals in subsidiaire orde ontwikkeld in conclusie, dat in plaats van het herstel in de oorspronkelijke toestand, voor het opleggen van een meerwaarde zou moeten geopteerd worden, kan niet worden gevolgd.

De rechtbank heeft immers niet de opportuniteit van de herstellvordering te beoordelen. De rechter dient enkel de legaliteit ervan na te gaan cf. art. 159 G.W. en wanneer hij oordeelt dat de herstellvordering niet wettig is, dient hij deze zonder gevolg te laten.

In voormelde herstellvordering wordt onder meer gewezen op het feit dat de overschrijding van de norm van 1.000 m³ maximaal bebouwd volume, diep en in open agrarisch gebied, dan nog geenszins in functie van een agrarische activiteit, van een villa reeds vergund op grond van een uitzonderlijke regelgeving, als een zwaarwichtige en onherstelbare schending van een essentieel bestemmingsvoorschrift moet worden aanzien.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

20. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, en Cass. 21 september 1993,

De gevorderde dwangsom van 100 EUR per dag moet worden opgelegd nu de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen, gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld werd om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale constructie ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195, 463 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 65, 66, 79, 80, 100, 193, 196, 197, 213 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 3, 5, 6 wet van 29 juni 1964
art. 4 V.T.Sv.

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Zegt dat de strafvordering is vervallen voor wat betreft de betichtingen B2, C en D in hoofde van

ZEGT dat de betichtingen A1, A2 en B1 in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen zijn.

GELAST de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

Beveelt de teruggave aan de rechtmatige eigenaar van de overtuigingsstukken alhier neergelegd ter correctionele griffie en gekend onder het nummer na schrapping van de vals bevonden vermeldingen.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING :

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald door de afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken garages en overdekte doorgang, door het verwijderen van de vloerplaat en de funderingen en het verwijderen van de afbraakmaterialen naar de daartoe bestemde stortplaats en door het herstel van het maaiveld in zijn oorspronkelijke staat en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

VEROORDEELT tot het betalen aan de stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een **DWANGSOM** van 100 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 90,98 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

* * * * *

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.